

forholdsvis langt flere med svære Lidelser, end der gør nu, da de saa godt som ingen Hjælp faar for disse.

Selv om man derfor gaar ud fra, at Grænsen for Optagelse bliver den samme som for Tiden, vil Beskaffenheden af de kroniske syge Medlemmer ændres, og de vil komme til at tælle langt flere med svære Sygdomme, for hvilke der særligt vil kunne stilles Krav om Hjælp.

Endvidere er det hidtil, saavidt vi har kunnet skønne, ved Bevilling af Legatsenge paa Hospitalerne i stor Udstrækning taget Hensyn til Sygekassemedlemmer med kronisk Lidelse, saaledes at det Antal Medlemmer, som er opført paa vedlagte Bilag som kronisk syge, der selv har betalt, vilde have været betydeligt større, hvis de ikke havde haft denne Udvej til at blive behandlede gratis. Dette Hensyn vil bortfalde, saa at disse Senge antagelig vil komme Ikke-Sygekassemedlemmer til Gode.

Og endelig vil en Del af de Medlemmer, som hidtil er søgt ind under Tuberkuloseloven, fordi Sygekassen havde taget Forbehold for Tuberkulosen, stille Krav om Hjælp af Sygekassen, naar de faar Ret til saadan.

Ved at tage disse og forskellige andre Forhold i Betragtning skønner Bestyrelsen, at Antallet af Sygedage for Medlemmer, for hvilke der er taget og fremtidig vil blive taget Forbehold for kronisk Lidelse ved Optagelsen, næppe vil blive mindre end 2 à 3 Gange saa stort som for Kassens andre Medlemmer, naar der ogsaa ydes Sygehjælp for den kroniske Lidelse.

P. B. V.

G. B. Weygaard.

M. Christensen.

Til Sygekasseinspektoratet.